

Pacific Herald.

No. 32.

Parkland, Wash. 10. Aug. 1896.

6te Aarg.

Konfirmation og Konfirmation- Undervisning.

J. A. Stille.

2. Konfirmationen er en meget gammel Skik;*) i Begyndelsen pleiede man at meddele den straks efter Daaben baade til Børn og voksne, naar en Biskop var nærværende, som da fremgik af de høitidelige Bønner om den Helligaands Udgødselse over den netop døbte og stiede dertil Salvning med Olie og Haandspaalægelse samt Korsets Betegnelse. Derfor fik den hele Handling snart Navnet *Chrisma* (Salvning) snart *Cheirothesis* (Haandspaalægelse) og *Sphragis* (Besegling), hvilke Benævnelser var meget bedre kjendte end selve Navnet Konfirmation. Saa skriver Tertullian: "Komne udaf Daaben annammer vi den hellige Salvning." Og: "Derpaa lægges Haanden paa og belysningen paafaldes og medbedes den Helligaand." I den ældste Tid var derfor Konfirmationen ingenlunde et særegent, egentlig saakaldt, og fra Daaben forskjelligt Sakramente, men intet andet end en Ceremoni ved Daaben og ligesom et Tilleg til den. I Tidens Løb begyndte man at stille hin *Mitus* fra Daaben og fuldbyrde den særskilt. Da Biskopperne paa langt nær ikke forrettede alle Daabshandlinger, begyndte man i det tredje Aarhundrede at betragte Haandspaalægelsen og Salvningen med Olie som en særegen Konfirmationshandling og som en, der tilkom Biskoppen. Kun hvor Biskoppen selv døbte, blev Daab og Haandspaalægelse forbundne; ellers udsøgte Biskoppen paa sine *Diocesanreiser* dette som en Besegling. Senere kom da Konfirmationen særlig til at bestaa i de voksnes Prøvelse, Daabspagtens Gjentagelse, fornyet Forpligtelse og Løfte om, at den døbte vilde blive fast i den med Gud sluttede Pakt og fast i Troen. Af denne *Mitus* har da Biskopperne senere gjort et Sakramente, som skulde modtages af alle, som har overtrædt det tyvende Aar og hvis Værning, siges de, er, at meddele Raade, som i en vis Henseende er større end Daabnaaden, nemlig til at styrke Sjælen imod Dævelens Angreb og paatrykke den et uudsletteligt Mærke (character), ved hvilket man indføres i Kristi Stridsflaare. Men alt dette er rene Opdygtelser, som foruden andre Martin Chemnitz snart har paavist i sin "Undersøgelse af det tridentinske Concil." Med Forkastelse af det papistiske Konfirmations-Sakra-

ment som en overtroisk Skik bibeholdes hos de evangeliske paa mange Steder et Slags høitidelig Konfirmation. Denne er meget at anbefale, da den er renset fra al Overtro; som Levning fra Oldkirken igjen indført pleier den at gaa forud for den første Altergang og har ikke ringe Nytte. Thi naar Børnene er noget tilvoksede og er tilstrækkelig underviste i Troelæren, aflægges de, før de første Gang stedes til Alters, offentlig for Menigheden en Prøve paa sine Fremskridt i den kristelige Religion og fornye sin Troesbetjendelse. Naar dette er skeet, bedes der offentlig for dem og efter modtagen Belysning og med Fredsønske erklæres de adgangsberettigede til den hellige Nadvere. (Se Mansfelder Agenden Kap. 17.)

Da vor Kirke ikke forlæstede Konfirmationen i og for sig selv men alene de papistiske Misbrug, som læbde ved den (se Apologien, Artikel 13), saa indførte allerede Bugenhagen med Luthers Samtykke en ren evangelisk Konfirmation i Pommern, og dette Exempel fulgte man straks i Kur- Brandenburg, Hesen, Strasburg og andesteds. Derfor hedder det i Protestanternes Svar i deres Indstilling til Kollokviet i Regensburg 1541: Angaaende Konfirmation og Salvning har vi hverken guddommelig Befaling eller Forjættelse; og Modstanderne ved, at disse Skikke blot er levnedes Tegn paa den Helligaands overordentlige Gaver; thi i Kirkens Begyndelse var de aarbare Helligaands Gaver givet Menneffene, idet Apostlerne laade Hænderne paa dem. Saaledes har da ogsaa Profeterne og Apostlerne f. Ex. helbredet Sot og Sygdom med Bøn og Salvning og andet, som er forordnet til Lægemiddel. Fra saadan Begyndelse er Skikkene endnu tilbage. Men hvordan de nufor tiden er og holdes, ser enhver. Men det ønskes vi, at Katekismen troelig indføres i Kirkerne, og at der blev bedet over Børnene, efterat de var eksaminerede, havde bekjendt på Tro og lovet Kirken sin Dydighed. Og deane Bøn, tror vi, vilde ikke være forgjæves; og det ønskes ogsaa, at man dertil bruger Haandspaalægelse, som det da ogsaa bruges i nogle af vore Kirker. (Se Luth. Werk B. XVII. 879.)

Og blev Konfirmationen i det 16de Aarhundrede endnu ikke nogen almindelig Indretning i vore Kirker, ja tiltræds for at Martin Chemnitz saa indtrængende anbefalede den i sin "Examens", kom den i de ved 30 Aars Krigen opstaaede Forvirringer mere og mere af Brug ogsaa der, hvor den oprindeligt havde bestaaet. En af de første, som

igjen med stort Alvor gjorde opmærksom paa denne Indretning og dens Belysning var Dr. J. Quistorp, theologisk Professor og Forstander for St. Jacobs Kirke i Kjøbenhavn. Med en anbefalende Fortale af det theologiske Fakultet i Kjøbenhavn, lod han nemlig i Aar 1659 "Pia desideria" trykke, af hvilke det niende desiderium handler om "Katekumenernes Konfirmation." Quistorp siger herom: "Engang blev de døbte Kristenbørn, fordi de ikke selv for Kirken havde aflagt sin Troesbetjendelse, ved Indtrædelsen i Ungdomsalderen af Forældrene eller i deres Sted af Fadderne offentlig fremstillet og af Biskoppen prøvet efter de da brugelige katekistiske Forskrifter. Naar denne overmaade rosværdige kirkelige Disciplin ikke ogsaa nufor tiden gik i Svang, saa vilde uden tvivl mange Forældre og Faddere anspores til at drage Omsorg for og ikke forsømme sine Børns Undervisning som en Sag der ikke skulde vedkomme dem, og som de da ikke kunde undlade uden offentlig Bessjæmmelse. Troesenheden blev større i Kristenheden og Trægheden hos de fleste ikke saa stor og derfor blev heller ikke saa mange saa let forført af falske Lærdomme.

For en almindeligere Indførelse af Konfirmationen har siden 1666 Spener fremfor andre været virksom. Og saa Løfcher kalder den "en ret rosværdig og opbyggelig Ceremoni", men føjer til "men som ikke kan indføres allesteds og er heller ikke absolut nødvendig."

Blandt de Landskirker, som ikke havde Konfirmationen efter Reformationen, var Danmark og Norge. Men imidlertid var der Skik og Brug, at naar en Ungdom første Gang skulde gaa til Alters, at han i Forveien fremstillede sig for Presten, som da overhørte ham i Katekismen og samtalede med ham. Dette var Skik og Brug overalt. Det blev dog stor Forskjel for Presten, om han gjorde dette med een ad Gangen eller med mange anderst, enten hjemme hos sig eller i Kirken, og det var paa mange Steder, at man fulgte den sidste Maade. Presten havde flere og samtalede med dem flere Gange. Paa sine Steder blev det Skik, at Børnene paa en bestemt Søndag, før de gik til Alters, opstilledes paa Kirkegulvet, hvor Presten overhørte dem og samtalede med dem om Nadverens Betydning. Dette blev da ligesom et udsørgere Skiftemaal. Denne Skik blev da en Slags Overgang til Konfirmationens Indførelse. Her var et naturligt Udflytningspunkt.

*) Se Nisjens Kirkehistorie 412 og flgg.

Men som selvstændig kirkelig Handling skyldes den Pietismen.

Spener og Franke vilde bringe nyt Liv ind i Kirken, og et vigtigt Middel, som de anvendte, var Katekisationerne. Hensigten med disse var "at bringe Hovedet ind i Hjertet," som Spener udtrykte sig, det vil sige, at Kristendommen skulde ikke blot være en Erkjendelses Sag, men især en Hjertes Sag, og Spener, som var en stor Mester i at katekiserer, vilde, at de unge først skulde forberedes af Presten og senere fremstille sig i Kirken for der paa en høitidelig Maade at fornye sin Daabs Pakt. — Det lykkedes ogsaa Spener og Franke at saa indført denne Handling i de lutheriske Lande, da alle deri forudsaa et kraftigt Middel til Kristnens Betselse.

I Danmark-Norge blev Konfirmationen ifølge en kongelig Forordning af 13de Januar 1736 indført, og vi maa sige, at den har været til stor Belysning. Enkelte Røster lod sig høre mod den, da de mente, at der vilde blive formeget katholicisme ved den, og mange frygtede ogsaa for, at den skulde stille Daaben i Skyggen, og det ikke uden Grund. Men uagtet dette blev den i Almindelighed modtaget med aabne Arme. Peder Hersleb, Biskop i Alexshus Stift, fra 1737 Biskop i Sjællands Stift, var en af Pietismens ivrigste Modstandere; men han havde dog allerede for forment alle Prester i sit Stift til at indføre denne Handling paa egen Haand og han hilfede den kongelige Forordning af 13de Januar med Glæde. Ifølge denne Forordning skulde de unge mindst et halvt Aar i Forveien forberedes hos Presten, og derpaa i Menighedens Forsamling overhøres og saa gjentage Daabsløftet med Mund og Haandslag.

Da Konfirmationen blev indført i Danmark-Norge blev den forordnet som en tvungen Sag, der hørte til for ogsaa at nyde fulde Borgerrættigheder. Alle skulde konfirmeres, og derfor nogen ved nitten Aars Alderen ikke var konfirmeret, skulde han til Fugthuset og konfirmeres der. Denne Konfirmationsbænk ved Bøbestemmelse er biskopet nu i Praksis afflasket i Norge, hvilket er ligesaa godt som om den lovmæssig var afflasket. En Belysning bør ogsaa være en fri Sag, thi en tvungen Belysning fremkalder kun Hyleri. Men Forberedelsen burde være tvungen for alle, hvilket følger af Sagens Natur; thi naar de ved Daaben er optagne i Kirken, saa maa Kirken gibe dem den Kundskab, hvorved de kan bevares i Daaben og saaledes at de selv vælger

at konfirmeres. Man kan ikke overlade til Børnens eget Forordtfindende om de vil undervises eller ikke. Men vil de nu være kristne og nyde Kirkens Gøder, saa besjender de ved Konfirmationen sin Tro og gjentager sit Daabsløfte.

I Sverige blev Konfirmationen først ved den nye Kirkehaandbog af 1809 lobbefalet og dens Ritus bestemt, men den var dog allerede i Løbet af foregaaende Aarhundrede bleven almindelig. Jakob Serenius, fra 1763 Biskop i Strengnæs, indførte den i sit Stift og hans Eksempel efterlignedes af andre Biskopper i deres Stifter. Men først ved den nye Kirkehaandbog blev den lobbefalet som særlig gudstjenstlig Handling.

Endnu lidt om Konfirmationens Indførelse i Danmark-Norge. Kong Kristian den 6te havde som Prins Johann Wilhelm Schrøder til Lærer og hans Højprest var den kjendte Pietist Bluhme. Biskop i Sjællands Stift var Worm, en Mand af den orthodoxe Skole, men findig og klog i al sin Færd. Schrøder og Bluhme foreskillede Kongen, at han ikke paa bedre Maade kunde fejre Jubelaaret 1736, Tophundredeaaret for Reformationens Indførelse i Danmark, end ved Konfirmationens Indførelse. De udarbejdede et Forslag, der med ringe Forandringer udgik som Lovbud ved Forordningen af 13de Januar 1736. Ogsaa denne Anordning fandt i Begyndelsen megen Modsigelse. Biskop Worm, til hvis Betænkning Forslaget oversendtes, udtalte sig vel med stor Forsigtighed, men var ligesaa meget imod som for. Han mente blandt andet, at der ved den hele Akt, "som i sig selv ikke kan tilskrives synderlig Birkning, som alene følger de guddommelige Indsigtelser," ikke opnaaes andet end, "hvad der mestendels sker med de unge i Skolerne og andensteds eller inden deres Forældres Døre", men som vistnok ogsaa kunde ske i Menighedens Paahør, naar det var hans Majestæts Villie; dog mente han, at man helst endnu burde vente en Tid, indtil "de daarlige og ugrundede Tanker kan komme den ensfoldige Almue udaf Hovedet, at adskilligt i vor Kirkes uslydige Ceremonier skal forandres". Kongen tog dog intet Hensyn til disse Betænkninger, hvilke Bluhme paatog sig at gjendrive. Da Forordningen først var udstedt, var ogsaa Worm villig til paa enhver Maade at understøtte den nye Foranstaltning. Han forfattede Konfirmationsskæmmen og paatog sig derhos at berede Handlingen Indgang ved tvende Smaaskrifter: "Om Barnedaabens Nytte" og "Et velment Sendebrev angaaende den gudelige Konfirmationens Handling." Som allerede den første Titel viser, er Worm vel villig til at anbefale Konfirmationen som nyttig og hensigtsmæssig, men han er ogsaa udsærlig i at bevise, at den ikke maa stilles lige med sakramentale Handlinger eller paa nogen Maade tilsigte at vække Daaben, specielt Barnedaabens sakramentale Betegnelse. Endnu ivrigere var Hefleb i at anbefale Konfirmationen for de norske Prester i "Episcopala pastoralis eller en venlig og velment Erindrings- og Opmuntringsskrivelse til Presterne i Akerhus Stift". Saa snart var man ogsaa paa saa Stemmer nær enige i at prise den nye Foranstaltning. "Man kan vel", skriver Pontoppidan (fra 1735 Højprest i Kjøbenhavn, 1748

—1755 Biskop i Bergen, Forklaringens Forfatter) "sige til Guds Pris, at med den en ny Periode er begyndt i vor Nationalkirke, og der er Udset til, at istændig Mærket for bedækkede Landet, vil det nu om kort Tid være fuldt af Herrens Erkjendelse. Gidt efter lidt oppvokser hos os en Slægt, som ialtald ikke skal mangle tiltrækkelig Betærelse om at gjøre Herrens Vilje." Mere.

Silberton, Oregon.

Silberton Menighed havde fornylig i flere Dage den Glæde at have Distrikts Formand, Past. Harkstad i sin Midte. I flere Dage holdtes Samtale møde om Guds Ords Værdomme til gjenfaldig Betærelse og Opbyggelse.

Første Dag sagte man at belære hver andre om Nytten og Betsignelsen af en rigtig og rigelig Brug af Herrens Næbvere. Flere af Menighedenslemmerne bidrog til at gjøre Forhandlingerne baade lærerige og opbyggelige.

Efter Menighedens Ønske og Beslutning gik man derpaa over til at behandle "et Menighedslems Rettigheder og Pligter."

At Skriften paavistes, hvilke store Rettigheder en kristen Menighed saavel som dens enkelte Medlemmer fæder inde med, idet Kristus har givet sin Kirke Himmeriges Riges Nøgler — Matth. 16, 15 — 19 — saa den kan løse og binde Syndere paa Jorden Boven i Spidsen for den katolske Kirke gjør Fordring paa alene at sidde inde med Nøglerne, som han vilkaarlig bruger efter Behag. Sekterne spotter og haaner de kristnes Ret til at bruge Nøglerne i Kirken og striger bare: Aand! Aand! Men den lutheriske Kirke, som hviler paa Herrens Befaling og Forjættelse, bruger Nøglerne til at binde de halskarrige og ubodsferdige Syndere og løse de bodsferdige og belyrede, der besjender sin Tro paa Kristus. Som salvede, Prester, Konger, Kristi Brud — "Hun, som bor i Huset skal uddele Rov" Pi. 68, 13 — kan Menigheden eller den enkelte kristne bruge Nøglerne, der virker til begge Sider og lukker Jop eller lukker til saa sikkert som om Gud havde gjort det selv: "Sig Menigheden det".... "Sandelig siger jeg eder, hvadsomhelst I binde paa Jorden, skal være bundet i Himlen, og hvadsomhelst I løse paa Jorden skal være løst i Himmelen." Grundet paa disse Befalinger og Forjættelser opmuntrede man hverandre til at talke og prise Gud, fordi han har givet arme Syndere paa Jorden, der tror paa hans Søn, Jesus Kristus, saadan Ret og Magt til at forvalte sine aandelige og himmelske Skatte, hvorved Himlen fyldes med frelse Sjøle. Hvor stort, herligt og saligt er det dog ikke at være "Guds Medarbejdere" i hans Vingård paa Jorden! Men paa den anden Side glemte man heller ikke at minde hverandre om de Pligter, som følger med saadanne Rettigheder og som paaligger Menigheden og dens enkelte Medlemmer; thi ingen Rettigheder uden Pligter, heller ikke i Guds Kirke.

Menigheden har at vaage over, at ingen falske sæller vildfarende Værelser trænger sig ind i dens Midte — 2 Joh. 10, 11. — og at Sakramenterne forvaltes rettelig og ikke synker ned til intetfjendende Tegn som hos Sekterne. Menigheden har ogsaa at se efter, at lattige og uslydende saar den nødvendige Hjælp. Rom. 12, 13 Jak. 1, 27.

Gud selv har ordnet det saa, at Menigheden og dens enkelte Medlemmer ved sine Benge og sit jordiske Gøds overhovedet skal i det ydre opholde hans Kirke paa Jorden. Gud kunde vel opholde sin Kirke og drive sit Frelserværk paa Jorden uden de kristnes Benge og Gøds. Men det er nu engang hans Ordning og Villie, at hans Kirkes ydre Bestaaen og Vækst skal afhænge af de kristnes Offervillighed og Gaver til at orive Kirkens Gjerning. 1 Kr. 9, 14. 2 Kor. 9, 7. Matth. 10, 10.

Men ingen skal tvinges eller lade sig tvinge til at yde Benge og Gøds til Guds Kirke, da Gud ingen tvungne Tjenere vil have, men elsker glade og villige Givere. Man skalde altid komme ihu, at det var Gud selv, og ikke Menneker, som krævede disse Ofre til at opholde og udbrede sin Kirke. Ja, den kristen maatte tænke, at det var en Gavnbevisning mod Pesten, Væveren eller Missionæren at han gav ham Gavn for sit Arbejde i Kirken, men han skal vide, at det er Gud selv, han giver sin Benge og sit Gøds til Brug i Kirken. Ingen redelig Prest, Lærer eller Missionær vilde tage af noget Menneke en eneste Cent som Gavn, dersom han ikke troede, at de kristne bragte sine Gaver for Guds Skyld og ikke for at et Menneke skalde have et Levebrød. Derfor burde saadanne Benævnelser som "Prestelønsskatte", "Lærerskatte", "Missionskatte" etc. aflaffes og andre Benævnelser, saasom Guds-Kasse, Himmel-Kasse etc. bruges, som bedre kunde minde de kristne om, hvad de egentlig gav sine Benge til.

Søndag efter Trinitatis prædikede Past. Harkstad over Dagens Evangelium. Themat for Formandens Prædiken var følgende: Hvorfor skal vi ikke blive forsagte eller fortvivle i nogen Nød? Indholdet af denne herlige Prædiken gjengives her i al Korthed. Vi skal ikke blive forsagte og ikke fortvivle i nogen Nød 1) fordi Herren har Omjorg for os. Dette siger han os paa det tydeligste idag i vort opæste Evangelium. Han forsørgerde jo Folket i det aandelige Hunger og Nød. Han helbredede aandelig syge, mattede hungerrige Sjøle med Livens Brød, med Guds lægende og lugvende Ord. Endog deres legemlige Tærv tager han sig af paa det omhyggeligste. Han har nok Hensyn til Folkets Mangler og Nød. Han ved, hvor længe de har været hos ham, hvor lang Vej de har hjem hvormeg de kan taale af Sult og Besevær. Han vil ikke lade dem gaa sultne og lidende hjem, men sørge for dem alle.

Du mener maaske, at han ikke kender din Nød. Jo han kender den. Han kender ogsaa det Hjerte, din Bævan, din Gjerrighed og dit Hovmod og Sorg for Næring.

Han gaar ikke Folkets Nød forbi, taler ikke bare derom, B. 5—7, spørger ikke blot: Hvormange Brød har I? men vil ogsaa straks lade Hjælpen komme, og det som Betsignelse udaf det Forraad de havde med sig. Dette viser ogsaa, at han allerede omjorgsfuldt havde betænkt Maaden, hvorpaa han vilde hjælpe. Men derfor ikke om ham, at han ikke belyr sig om dig. Du ved jo, at han er trofast, og at han altid og i alle Ting søger dit sande Vel.

At Herren har Omjorg for os, har han vist ogsaa derved, at han tydelig har lovet det og forbundet sig dertil ved klare Ord: Om det aandelige har

han sagt: Saa har Gud elsket Verden o. i v. Saa snart jeg lover siger Herren, jeg har ikke Behagelighed i den ugubelige Død, men deri at den ugubelige vender om fra sin Vej og lever. Vender om, vender om fra eders onde Vej. Thi hvorfor vil I os, Israels Hus! Kommer hid til mig, I, som arbejder og er besværede.

Om det timelige har han ogsaa givet mange klare usvigelige Ord. Derfor skal I ikke belyrre eder og sige: Hvad skal vi æde o. i v. Kaster af eders Omjorg paa Herren, thi han har Omhu for eder. Velt din Vej paa Herren og forlad dig paa ham, han skal gjøre det.

Vil du tvivle paa hans Sandhed, eller paa hans Magt til at holde sine Ord?

Vi vil ikke blive forsagte eller fortvivle i nogen Nød 2) fordi Herren vil og kan skaffe Hjælp.

Herren er medlidende og hjælpsom. Gudmanden Jesus Kristus med det eneste rene Mennekehjerte hakes inderlig over vor Nød. Hans inderste Hjerte bevæger sig af Mevynk. Det er Gud selv, som løser vor Smerte, ja han lider den selv.

Du mener, at han dog ikke er saa medlidende. Han lader jo Ulykke, Fatigdom og Martyrdom finde Sted. Hvorfor lader han de knappe Lidere ruger over Landet? For ved sin Kjærlighed og Magt at vise, at han baade vil og kan hjælpe.

Om Søndagstemiddag holdt han et Foredrag over vort Samfunds Tilbliven og Virke i dette Land.

Han fremholdt i store Drag, at Synodens to store Formaal, som den ogsaa havde nedlagt i sin Konstitution, var: 1) at bevare den fra Fædrene paa Guds Ords Grund nedarbejdede rene lutheriske Lære, 2) at drive Missionsarbejde blandt indvandrende norske og danske i dette Land for at samle dem til rettroende ev. luth. Menigheder. Men i Trofasthed mod disse sine Formaal havde Synoden maattet lide mange lange Kamp, og været Vidne til, at i Tidens Løb, og især under den sidste ditte Strid, mange havde forladt sin "egen Forsamling". Der var snart sagt ikke en Troslære, som man ikke havde villet forjættre Synoden for. Men trods al Kamp og Strid og at mange havde forladt "det gamle Hus" stod Synoden endnu der stærke og stærkere end nogen sinde og skalde fremdeles blive staaende paa Guds Ords Grund som den rene Lære og Forsvarer af gammel, ægte Lutherdom i dette Land.

Til sidst lagde ogsaa Past. Harkstad ind et godt Ord for "B. E. U." Denne Menighed har under dens korte Tilværelse ikke ydet saa ret lidt til Skolen i Tacoma; men denne Gang var Bidragene nok hverken mange eller store. Menigheden her er kun liden endnu og har mange ubemidlede iblandt sig og maa derfor stræve haardt for sin Tilværelse. Dertil kommer haardt Lidere og Rybiggerlivets Besværligheder. Dog bør man ikke forlange. Pacific Distrikt vil nok stræve af, det formaal, forat løse af sin Del af Svælden paa Skolen. Det optoges et Offer til Indremissionen.

Medgiften. "Jeg har hørt en Historie, som er saare mærkelig, om en from og hæderlig Borger, som, da han havde trolovet sin Datter og nu vilde give hende hendes Medgift, sagde til

sin Svigerføn: "Se, der har du tredive Daler, som jeg har erhvervet med Gud og Vren, uden Skade eller Uret for noget Menneſte." Denne Medgift vilde jeg have taget god for tredive tusinde Daler. Thi Gud velsigner ſaaledes det med Rette erhvervede Gods, at en Stilling bringer mere ind end en hel Daler hos en Bedrager eller en Magerkarl."

Luther.

Avislæsning.

(Indsendt.)

En kristeligfindet Forretningsmand i Chicago skriver til os—idet han udtaler sin Betskjæthed med Læsestoffet i "Pacific Herald." — følgende Ord, som er værd at lægge Mærke til: "Det er meget sandt, hvad en af Lærerne ved Antler College sagde til sin Klasse, at Avislæsning er noget af det daarlige, man kan befatte sig med, fordi Læsestoffet er af en ophidende Karakter og af den Betskjæthed, at naar man er særdig, ſaa er der blot daarlige og mørke Minder igjen."

Dette Bidnesbyrd af en Forretningsmand vil Forretningsmand og alle andre tage til Hjerte. Menneſkets Sind, Tanker og Hjerte trænger mere styrkende og opmuntrende Føde end den, som almindelige politiske Nyhedsblade byder. Man maa jo læse Aviser for at følge med Tiden, men man maa heri som i alt andet bruge Forstand og ikke sætte tillids alt muligt. Der er en Mængde daarlige tillavet Føde.

Bibelen burde læses mere. Og ſaa for den overanstrengte og trætte Gudsbørn den mest opmuntrende og vederlygende Læsning. Der er ingen Bog i Verden, som ſaaledes ved at ramme Hjertet eller ſaa godt kan behandle Menneſkets forskjellige Lidelſer som Bibelen. Læg og ſaa Mærke til dens store Rigdom paa Billeder, Rysninger og Ietsfattelige Billeder. Endog de alvorligste og ſværeste Tanker om de mest ubegribelige Ting, er i Guds Ord klare, enfoldige og praktiske. Bibelen befatter sig ikke med Sager, som uden eller ingen praktisk Betydning har for os.

Og ſaa den lykkeligste Forretningsmand i denne troable Tid vil finde mange hertige Forretningsgrundſætninger fremfat paa en lovt og lyndig Maade.

Elſter du mig?

Krummecher fik engang Beſøg af en næsten forvidlet Synder, som anſaa sig for at være udenfor Naaden og aldeles fortabt, fordi, hvergang han tænkte paa Herrens Spørgsmaal til Petrus, kunde han ikke overensstemme med Sandheden ſvare andet end dette: "Nei, Herre, du ved, at jeg ikke elſter dig, du kjender mine Synder, min Lunkenhed, min Rude, min Dorſhed til al god Gjærning" — og nu tog den Jorden under hans Fødder, ſaa afmægtig var han af Angſt. Krummecher ſagde: "Vend Spørgsmaalet om! Naar Kristus spørger: Elſter du mig? ſaa spørg ham igjen: Elſter du mig? Thi ſe, aldrig kan din Kjærlighed til ham være den Grund, paa hvilken du kan bygge din Fred, din Kraft og din Saligheds Haab. Deri beſtaar Kjærligheden, ikke at vi have elſket Gud, men at han har elſket os og givet ſin Søn for os." Dette Svar af Guds Ord

blev en lægende Balsam for den arme Mand's pinende Samvittighedsſaar. Kristi Kjærlighed, som overgaar al Kundskab, aabenbares for hans Hjerte og gav ham Fred, Mod og Fortroing — og nu, nu kunde han glad og taknemmelig tænke i ſin Frelſers Arme og ſige: "Herre! du ved alle Ting, du ved, at jeg elſter dig."

Naar nogen vil bringe dig til at tvivle paa Guds Ord og dets Sandhed, ſaa hold et ſaadant Menneſte for et Djævelens Redskab, og var det end den stærke, berømteste og ædleſte Mand i Verden, ſaa vær vis paa, at Djævelen ſidder i hans Hjerte og paa hans Tunge og ligesaa vil taler ud af ham, som han forud talte ud af Slangen i Paradis. Modſig ham med hjertelig Modſig, af al din Evne og Formue, og er der intet Haab om at vinde ham og bringe ham tilbage til Troens Lydighed, ſaa lad ham mere end en, som er smittet af Pesten, og gjør dig paa ingen Maade delagtig i hans Ugudelighed. Holder de ugudelige for ſine Øren, naar de gudfrygtige taler om ſin Jesus og ſit Haab til ham, Ap. Gj. 7, 57., ſaa lader os ſaa meget mere holde for vore Øren, naar Satan taler igennem et ugudeligt Menneſte. Scriber.

Nyheder.

Hr. Kandidat Theodor Nødsæter er kaldet til Preſt for Menighederne i Everett og Haller City.

Hr. Kandidat Hans Gundersen er kaldet til Preſt for Emanuels Menighed i Seattle og for Jons Menighed i Ballard.

Søndag den 9de Auguſt har Vor Frelſers Menighed i Tacoma hævdesguds-tjeneste kl. 10½ ombord i Bark "Fortuna" ved Hansens Sagmølle i Old Town. Menighedens Preſt, Paſt. Sperati, prædiker. Medlemmer og andre indbydes venligt til at deltage i denne Gudstjeneste ombord i det næſte Skib.

Hr. Urmager Sluggerud, som har tilbragt nogle Uger i Whatcom, vendte ſidſte Uge tilbage til Parkland.

Mandag i forrige Uge beſøgte flere fra Parkland Sindhygeaſyret i Steilacoom. Efter Udsagn af en af Antaltens Læger ſal der beſvære og ſaa være mange Skandinaver paa Aſlet.

Efter en langvarig og ſmægtende Tørke har nu Washington faaet Regn, ſaaat Skovbrande, der tykte Luften med Røg, er ſlukke, Luften renset, og Ager og Eng kommet sig igjen. Vor Egn har nu udmærket Veir.

Høſtingen er nu begyndt for Alvor i Walla Walla-Dalen, og Hveden ſal ſaa 30 pCt. bedre end man havde ventet. Udbyttet vil iaar blive mindſt lige ſaa stort som iſſor.

Sidſte Søndag indkom den nordſte Bark Fortuna, Kap. Mikkelſen. Skibet

har haft en ualmindelig lang Rejſe fra San Francisco paa Grund af Modvind og Taage. Fortunas Beſætning glæder sig over at træffe ſine gamle Venner, hvis Beſkjæftning de gjorde for et Aar ſiden.

Fra Armenien kommer der atter Efterretninger om voldſomme Blodbad blandt de kristne efter Sultanens Foranſtaltning. Der telegraferes ſaaledes til London Chronicle, at 40 Landsbyer er afbrændt i Nærheden af Van, og at alle Mænd, Kvinder og Børn paa over 8 Aar er nedſlæbt eller paa anden Maade myrdet. 12.800 Menneſter ſiges at være omkomne i dette ſidſte Blodbad.

Northern Pacific Rail Road Co. hører til den hedengangne Tid, da Banens nye Giere agter at omdøbe den til Northern Pacific Rail Way Company. Det nye Kompani ſal raade over en Kapital paa 155 Millioner Dollars og vil ſtraks paabegynde flere koſtbare Forbedringer, der vil ſaffe Beſkjæftigelse til en stor Skare Arbeidere. Sandſynligheden taler for, at Tacoma ſom Banens Endepunkt vil vinde adskilligt ved denne Overdragelse til et pengeſtærkt Kompani. En stor Jernbanestation ſal efter Forlydende paabegyndes ſnareſt her i Byen og de gamle Røtter nedrives. Tid.

Betalt for Herald.

Lars Kamſtab, Weſtby, Wis, \$1.80, L T Ewan, Champagi, Oregon, Chas Donelson, Sr., Seneca, Ill, O Schulſon, Lyngdal, Norge, A B Wollan, Starbuck, Minn, Thos Hansen, Stillaquamish, Waſh, Ole Johnson, Arlington, Waſh, hver \$1, Paſt L Nielsen, Mrs Christine Hoff, Cathlamet, Waſh Mrs M Jørgensen, San Francisco, Cal, Mrs C C Tolſtab, Starbuck, Minn, T Guttorſon, Lyle, Minn, Jørgen G Lommen, Spring Grove, Minn, A M Buſlee, John A Buſlee, A J Mjelde, Lars Larson, Chicago, Ill, R C Johnson, Haller City, Waſh, Kolben Berge, Bryant, Waſh, S M Johnson, Haller City, Waſh, hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Indſamlet ved Miss Lina Fritsvold, Minneapolis Minn:

Mrs Chr Lee, Lyder M Johnson, Mrs Paulsen, Ole Olsen, hver \$1, Mrs Lyder, Jofie Opperud, Mrs Gjerfſen, hver 50 Ct, Mrs Huſt, 40 Ct, Mrs C Væhſen, Dns S Johnson, Rogneold L Lyngved, Thora L Lyngved, Dora Gangſlad, Sunhild Moe, R Saylor, hver 25 Ct, Martin S Johnson, 15 Ct, Lovise Magrethe Johnson, Soren Lee hver 10 Cent.

Indſamlet ved Mrs Berge, Bryant, Waſh:

Miss Thina Berge, Martin Peterson, hver 50 Ct, Colben S Berge, T Knudſen, W Knudſen, Beſz S Jorſh, Ole Pederson, Ole Balken, Mrs Elling Knudſon, Mr W R Eggen, Mr R C Johnson, Chas B. Aman, Knut A. A., John Ellingſen, Mrs C E W A., Mrs D C Johnson, J A Norby, A Gauſlad,

M Jørgenson, hver 25 Ct, Miss Jørga Berge, 20 Ct, S J Edsberg, Miss Lena Hammer, hver 10 Cent.

Indſamlet ved Jens Helteth, Haller City, Waſh:

Jens og Margit Helteth, \$1, Halvor Johnson, 50 Ct, O Sivertson, A Styrud, hver 25 Ct, Anton og Gunnar Helteth, 20 Ct, Ole Erickson, A Erwin, John S Uland, J C Johnson hver 15 Ct, S M Johnson, 20 Ct, Ben Johnson, Mettie Holmſlad, Elija Hamilton, hver 10 Cent.

Miss Henriette Jørgensen, San Francisco, Cal, Paſt D T Lee, Northwood, Iowa, R C Johnson, Haller City, Waſh, Paſtor T Jørgensen, Portland, Oregon, Parelius, Portland, Oregon, hver \$1, Paſtor B Garſtab, Parkland, Waſh. \$1.20, Jørgen Larsen, Silverton, Oregon, \$5.

Bidrag til Afbetaling af "P. L. U.S." Gjælb (Pacific Diſtrikt.)

T E Thompson, Parkland, Waſh, \$50.00

Parkland, Waſh, 6. Auguſt, 1896.

L. Larsen, Raſerer.

Til Skatteydere!

Vi betale Skatten for vore Venner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nysgjægtig Beſkrivelse af Lots Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office

Brevene bør adreſeres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Waſh.

L. Larsen, Raſ.

Pacific Lutheran University.

Høſtterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurſus. Enhver kan vælge ſine Fag. Baade gutter og piger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Muſik, Shorthand og Typewriting betales ſærligt. Bærelſe koſter fra 50 cts. til en \$1.00 og Koſten \$2.00 om Ugen. For Lægetiſyn en Dollar Terminen.

J Barneſkolen gives Undervisning i Religion og Korſt ſaavelſom i de ſædvanlige Commonſkolefag. Omkoſtingerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelſe 10cts, Koſt for Børn under 12 Aar 41.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetiſyn Doll. Aaret. J Regelen betales for hele Terminen forſtudsvis.

Anſøgninger om Oplagelse indſendes ſnareſt muligt til Rev. D. Grønberg Parkland Pierce Co. Waſh

The Red Front

"Tætt" med et stort Lager af Herrefl. & ber bestaaende
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaelser, intet Dumbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at kjenke Opmærksomhed.

"Men" Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Forkelson, Bestyrer.

Skandinavisk
APOTHEK.

Norske
Familie-
Mediciner

P. Jensen, Fern Hill. Abent Dag og Nat

**NORTHERN
PACIFIC**

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Kommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	8 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 15 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Har- bor og Desha	8 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

Kor Seattle, Port Townsend og Victoria,

Afgaar fra Tacoma .....

Daglig undtagen Mandag.

Afgaar fra Victoria .....

Daglig undtagen Mandag.

Merer fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller, osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON
A. G. P. A. Portland Oregon.

A. TINLING
Gen. A t., 925 Pacific Avenue Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds
Blod i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title &
Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash.

FOR SALE,

A fine poultry- and
dairyplace; fine fruit and
water. 8 room house
well furnished. For terms
address

PETER A. JOHNSON,
Parkland, Wash.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Ta-
coma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og G Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
saasom: Stjoder, Kontrakter, m. m.

Room 432 Wash. Block, 111 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices . . .

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af
Jeweltry, solid og plated Sølvfager og
optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for
Farmers, Hotels and Ships. Whole-
sale Lumber

Tacoma - - - - - Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Cash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
B. G. Snatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindfættninger.

Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Byer i de
Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Damp-
skibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

**PACIFIC
HEROLD**

Udgivet af
The . . .
Pacific Lutheran
University
Association . . .

Udkommer hver Uge
og koster forudsat
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redak-
tion, sendes til "Pacific Herald"
— Betaling for Bladet, Bestillin-
ger osv. sendes til Red. T. Larsen
Parkland, Pierce County,
Washington.

Subskribentfamlere faar for 5 be-
talte Exemplarer det 6te frit.

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital

\$200,000

P. W. Casar.

President.

C. W. Enos.

V. President.

O. S. Selvig.

Cashier.

D. S. Vandervilt.

Ass't Cashier.

Directors.

Dommer C. L. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. L. Holmes, Theo. Hoemer, Geo. P.
Caton, P. W. Casar, C. W. Enos,
D. S. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og
1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa
maanedlige Betalingsvillaaer. Anvisninger paa alle Steder
i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as
second class matter.